

VALBYGAASEN

af Erik Bøgh.
(1856. Kasino)

Allegretto.

Norsk Folkevis.

I.

Jens. V. 1. Han sku' faa de Før-ste væ-re dan-ne' aa sjang- til aa dej-li faa de
aa saa in-te saa-dan en faa han-ne' grou aa klos-se' Dro-me-dar fra

An-ne' Frø-ken Le-ne ku' faa (je-ne saan en rej-ti Her-re sku je-me-ne.
Lan-ne' en mæ Hou-e' en som lou-e' a bli Grou-e el-ler saa-dan Nou-e!

V. 2.

Saadan En som kunne gaa i Være'
aa va' rejti klou aa tstudere'
aa va' ffa og fornem og frisere'
aa en lille Kjenne skrammerere'
mæ Galouner, Destingsjouner
ja, ja mener en a di' Persouner
mæ noue' her KAM. Ja! JENS. Noue der. KAM. Ja!

JENS. aa kanskesens aasse noue' der. KAM. Ja!

Andantino.

Boieldieu. (Den nye Godseier.)

Lene.

II.

V. 1. Kam. Han er en La-han, det er Sa-gen, Den
V. 2. Lene. Naar na i Hold-ning og Ma-ne-ter et

Fruen.

Stak-kel han bli-ver haardt be-dømt.
Møn-ster i Grand-pa-pa han ser,
Er han da ik-ke u-op-
og, naar Ma-ma saa in-for-

Lene

dra - gen? Jo det er tungt, at han er saa for sønt, han trænger
me - rer ham i Bon - ton, hvad fat - tes ham saa mer? Saa læ - rer

me - get til at gaa i Sko - le; hvis vi nu tog os af ham, det var
jeg ham Re - sten med det Go - de, ja i det Mind - ste prø - ver jeg der -

smukt, paa. han er let - nem, der - paa kan De sto - le, vor
Efter den lan - ca - ster - ske Me tho - de jeg

Lær - dom vil - de bæ - re Frugt, han er let - nem, der - paa kan De
hæ - ber nok, at det skal gaa, **Fr. og Kam.** Nu saa lad os ta - ge ham i

Efter den lan - ca - ster - ske Me -
Fr. og Kam. Man kan gjø - re me - get med det

sto - le, vor Lær - dom vil - de bæ - re Frugt. Frugt.
Sko - le, gid blot det maat - te bæ - re
to - de jeg hæ - ber nok, at det skal gaa.
Go - de, nu vel, saa prø - ver vi der - paa .

Allegro moderato

Menuet af Mozart.

III. **Lene.**

V.1 Ved Dø - ren, tror jeg, det er bedst, at vi be - gyn - de. Først og fremmest maa De
V.2.L.Nu med en Hil - sen ret be - ske - den og sær - bø - dig maa De Hu - sets Da - mer

Palm. **Len.**

be - re at komme rig - tig ind. Med Anstand og med Yn - del Ja, og for - længs maa det væ - re! Det er
hæ - dre. **Pal.** Saa dybt maaske? **Lø.** O nej det har De ik - ke nø - dig. **Pal.** Saa dan da? **Le.** Ja det var be - dre. Gamle

Palm. **Lene.** **Palm** **Lene.**

ganske let. Saa - dan! var det ret? Ih det gjorde De sær - de - les net! Hun er god den Smaa **Husk** nu
Folk med Air, Fru - er ne i - sær, maa De ik - ke træ - de alt - for nær. **Pal.** Men hvis nu jeg saa en. **Le.** Ja

Palm.

blot, De maa ej som før be - hol - de Hat - ten paa. Men det Svæ - re - ste maa væ - re ret at
hos de smaa un - ge Pi - ger kan De frej - dig staa. **Pal.** Og saa si - ger. **Le.** Man lidt Smi - ger, men man

bæ - re den med Smag! Ja og det er vig - tig! Saa dan, det var rig - tig! kan De se. det er jo in - gen Sag!
si - ger det med Aand. **Pal.** Og hvis det gør Lyk - ke, vo - ver man at trykke et u - skyldigt Kys paa hendes Haand.

Allegretto.

Flanke.

Doche.

IV.

V.1. Som Ca - det her ved A - ca - de - mi - et ind - til Ot - te og fyr - re jeg
 V.2. Jeg har malt, jeg har sun - get og skre - vet, In - gen spil - ler Co - me - die som

gik; da be - gynd - te de paa Klamme - ri - et, og jeg slog mig paa Di - plo - ma -
 jeg, og en Thorvald - sen kun - de jeg ble - vet, har man sagt, men det fri - ster mig

fik. Lad de Tap - pre kun ra - se i - blin - de blot de Snil - de kan frel - se en
 ej. Nej man dømmer saa haardt om Ar - ti - ster, og se der - for saa har jeg be -

Stat, hvad ej tu - sind Sol - da - ter kan vin - de, hvad ej tu - sind Sol - da - ter kan
 tænkt: jeg vil hel - le - re væ - re Mi - ni - ster, jeg vil hel - le - re væ - re Mi -

vinde, det kan ta - bes af en Di - plo - mat. Ja det kan ta - bes af en Di - plo - mat.
 ni - ster. dem dømmer man ik - ke saa strængt, Nej! nej dem dømmer man ik - ke saa strængt. *fz*

Allegro moderato.

I. Dannstrøm.

Lene.

V. *p* Ja, nu be-griber jeg Alt, al-le de sne-di-ge Hæn-ker! Ak hvilken

hjärte-løs Leg: gjække mig vil-de han blot! Mens jeg troskyldig og from Raad og Lærdøm ham

skjæn-ker paa det en-fol-di-ge Barn ser han med Haan og Spot. O han

kjen-der saa lidt det Hjer-te, som han saa-rer, mens han mig be-lo, jeg

vil-de kun hans Held, jeg tro-de godt om ham og Al-le, men med Taa-rer min skøn-ne gla-de Tro —

siger jeg nu Far-vel, ja skjøn-ne Tro med Taa - rer jeg si - ger Dig Farvel.

Allegro. H. C. Lumbye.

Jens. **Kam.** **Frue.**

VI. Hr. Kam-me-raa', Hr. Kam-me-raa', Naa hvad er da paa fær - de. Hvad

Flan. **Jens.** **Len. Jens.**

er det Jens? Er Il - den - løs. Næ de æ me - je væ - re! Hr. Pal-mer. Naa? Hr.

Kam. **Jens.** **Kam.** **Jens.**

Pal-mer aa! Naa skynd sig dog at sva - re! Hr. Pal-mer! Naa hvad har han gjort? Aa

Kam. **Flan.** **Jens.**

bræk-ke' Hal - sen ba - re. Men saa tal! Men saa tal! Ku - sken var ju gal

Lene. Fru.
Flan. Kam.

kjø - re saa - den paa! De va dou e Bøst te Ka! Men for - tæl, men for - tæl!

Ih Gud fri os vel. Svar dog! har Hr. Pal - mer slaa - et sig i - hjel? Der ne - e i A -

le - en ve de stou - re sø' e Led se der tou Fan ve He - ste - ne, og saa four di af -

sted. Og Vog - nen den for med? Ja og Vog - nen den four med; men der hvor Vej - en

svin - ger... Der svin - ved de maa ske? Ja, Her - re Kusk og Tje - ner - de va en Gru aa

se! Der laa de al - le Tre? Ja der laa de al - le Tre! Og Vog - nen gik i -

Jens.

Stykker? Ja vist i ha-re smaa, smaa bit-te bit-te Staamper, som- ja som

Lene. Fru. Kam. Jens.

saa! Men Palmer? O jeg tror, jeg faar oudt af al den Skræk. Men Fol-ke-ne? Ih

De Andr. Jens. De And.

Korst di æ væk! Væk? Væk! Du si-ger Vog-nen væl-fed? Du si-ger, at Du
Jens Jo de æ som jæ si-ger, jæ stou ju sæl aa

saa, at den gik rent i Styk-ker, er Du vis ler-paa? Og Fol-ke-ne, hvor
 saa a Vout-nen gik i Staamper saa smaa saa smaa, jæ ha-de nær aa

Jens. De An. Jens.

er de? maa-ske de slap med Skræk! Det er vel ej saa slemt? Væk?
 daa-ne' a ha-re Gru aa Skræk jott, de æ vist aa sandt: Di æ væk! væk.

Allegretto.

Efter en fynsk Vise. (E. B.)

VII. **Lene.**

1. Jeg hav - de mig en Kjø - re - ste, som an - dre Pi - ger har, men jeg skal raa - de
2. Hans Rin - der er som Li - li - er med Ro - sen - bla - de paa; hans Øj - ne, de er

al - le, fra at tro paa en Hu - sar, at tro paa en Hu -
bru - ne, men hans Buk - ser de er blaa, hans Buk - ser de er

sar! Og for at in - gen Fle - re skal fal - de i hans Garn, saa vil jeg nu be -
blaa. Hans Trøj - e, den er rød og hans Skjæg er li - ger - vis, hans Hjer - te det er

skri - ve ham det skjæn - de - li - ge Skarn, det skjæn - de - li - ge Skarn.
tro - løst, hans Navn det er Ma - thies, hans Navn det er Ma - thies.

Andantino.

Flan.

Menuetten af Don Juan.

VIII. *mf*

Ja tænk Dem paa et Bal - pa - ré ved Hof - fet skal vi fi - gu -

Lene.

re - re. Naa saa skal De faa en Dans at se: jeg kan saa - gar pol - ke - re!

Flan. Lene. Flan. Lene.

Kan De! Ja vel, og De? Ak nej! Aa det er nemt at læ - re.

Flan. Lene. Flan. All! Lene. Fla.

Jeg vilde, jeg vilde saa gjerne.

Hvad, mon hun vil in - for - me - re mig? Kom! Maa jeg ha' den Ære saa - dan, se saa - dan! Nej

Len. Se

Lene. Flan. Lene.

Kjæ - re! Jo vist, det er ret, vil De blot hol - de Takt! Men Frø - ken... Jo

Flan. Lene. Flan.

saa skal det væ - re! Men Frø - ken.. Tag Be - ne - ne med, og hold Takt! Nej

Mazurka (af „Før Alvor.“) Lene.

Frø - ken, nej det pas - ser ej! De me - ner nok Ma - zur - ka, mær - ker jeg, Naa

Flan. Lene. Flan.

naa, pas paa, Det vil ej gaa. Nej De kan in - gen Ting for - staa. Nej det

Lene. Palm.

det Slags Dands er ej for mi - ne Ben. Ih nu, saa dan - ser vi en an - den en. Det

la - der til, jeg kom - mer ret til - pas, her tror jeg, man kan ta - ge Plads.

Vivace. Lott' ist todt. Flan.

Lene.

Denne Dands, den ne Dands den er højst mo - der - ne. Her til - lands, her til - lands, ja, det tror jeg gjer - ne

Lene. Flan.

Har De trot, har De trot jeg var saa elsk - vær - dig? Lot' ist todt! Lot' ist todt! Nej nu er jeg fier - dig.

Lene.

Hop! Hop! saa dan skal det gaa, se det er dog den bed - ste Dans, man kun - de hit - te

	Lene.	Hop!	Hop!	saa - dan skal det gaa, se	det er dog den
	Flan.	Hop!	Hop!	Hop - sa - sa lad gaa, nej	det - te er for -
	Palm.	Hop!	Hop!	saa - dan skal det gaa, nej	det er dog for -

hed - ste Dands, man kun - de hit - te paa.
 skrække - ligt, jeg gru - er for den Smaa.
 skrække - ligt, hvad hun kan fin - de paa.

Allegretto.

Kam.

Dupny. (Husfred.)

VI.

V.1. Ja kjæ - re Hr. Pal - mer, De ser, at den Smaa er vant til at ha - ve sin Vil -
 V.2. Fru. Hvad er det De si - ger? hvad si - ter De til? Ka. Ja det maa nok Le - ne for - kla -

je. Naar hun nu vil ha' Dem til Mand, naa lad gaa! saa hø - rer De til vor Fa - mil - je. Jeg
 re! Hvad var det De spil - te? De tal - te om Spil Le. Det var lidt Co - me - di - e ba - re: en

Lenc.

spil - led et vo - ve - ligt Spil, ik - ke sandt? Jeg spil - le - de og - saa, jeg vo - ved og vandt. Jeg
 tar - ve - lig lil - le Co - me - di - e blot, og om vi har spil - let den slet el - ler gott, ja

Palm.

Flau.

og - saa, men jeg blev Co - dil - je. Ja Stak - kel, han blev jo Co dil - je.
 det kan jo De kun be - sva - re, Ja det kan jo De kun be sva - re.

Alle.